

offentliggøres, og det vil sige, at de ældre skal informeres om, hvad det er for en kvalitet, de kan få. Kravene skal føres ind i en kontrakt med de pågældende virksomheder, og det afslører, hvilke reelle udgifter der er, ydelsens omfang, om der skal knyttes praktikpladser til virksomheden, hvilken uddannelse personalet har og selvfølgelig også taksterne.

Disse krav skal gælde for både den kommunale leverandørvirksomhed, altså de fleste steder den nugældende virksomhed, og for private. Alt dette skal hjemmehjælpsmodtagerne, altså de ældre, modtage grundig information om, og de kan herefter selv vælge deres egen hjemmehjælp.

For det andet er der i lovforslaget et punkt om øget fleksibilitet, og hvad betyder det? Det betyder, som det er udformet, at modtagerne af hjemmehjælpen og leverandøren – altså både den private og den offentlige leverandør – i samarbejde med den ældre hen ad vejen kan ændre opgaverne efter den ældres behov.

For det tredje muliggør lovforslaget det frie valg, som vi tidligere på dagen har diskuteret vedrørende frit valg af bolig og plejehjem. Lovforslaget anviser, hvordan kommunerne kan betale hinandens udgifter til ordningen.

For det fjerde indføres der et erstatningshjemmehjælpsprincip. Det er jo en kendt sag, at ved sygdom og i sommerferieperioder eller ferieperioder i det hele taget eller måske som følge af dårlig styring og ledelse er der faktisk nogle steder i landet – ikke alle steder, men nogle steder – hvor brugerne af hjemmehjælpen oplever, at hjemmehjælpen udebliver. Nu bliver det skrevet ind i kontrakterne, at der selvfølgelig skal tilføres en erstatningshjemmehjælp. Man skal simpelt hen have fyldt hullerne ud, der skal ikke være noget med, at hjemmehjælpen bare kan udeblive. Det princip bliver lovfæstet.

Alt i alt vil dette lovforslag muliggøre frit valg og give en højere kvalitet i hjemmehjælpen, og derfor kan Venstre anbefale forslaget.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører og for så vidt også socialministeren: Er det ikke ret vanvittigt at bruge al den administration og alle de timelønninger på bureaukrati og nye høvdinger? Hvis jeg regner det lidt hurtigt ud, kan man nemt komme til at bruge 3 timelønnskroner på at tildele 1½ times hjælp til fru Hansen hver 14. dag, og var det ikke mere tilfredsstillende for fru

Hansen at få 1½ times hjælp hver uge i stedet for at bruge pengene på bureaukrati og administration?

Kunne lovforslaget ikke indeholde noget om frit valg mellem godkendte leverandører, som kommunen selv laver aftaler med? Her tænker jeg lidt på de succeser, man har i Odense og andre steder, hvor man har et alternativ. Hvad skal fru Hansen bruge alle de pjecer om leverandører til? Hun har brug for hjemmehjælp, hun har brug for timer, hun har brug for noget andet end det, man vil bruge pengene til her.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne bede Venstres ordfører, hr. Flemming Oppfeldt, bekræfte, at de ældre allerede med den gældende lovgivning har mulighed for at vælge en anden leverandør, hvis de selv ønsker det, og derfor vil jeg også gerne bede hr. Flemming Oppfeldt forklare, hvorfor man så ønsker denne ændring af lovgivningen.

Hvorfor skal kommunerne pålægges at gennemføre hele dette kæmpestore bureaukratiske arbejde, når der ikke er nogen ældre, der beder om det? Hvis de ældre beder om en anden leverandør, har de jo ret til det, så hvorfor vil man gennemføre det bureaukrati? Hvorfor ikke i stedet bruge ressourcerne på at sikre mere hjemmehjælp? Det er dét, der bliver efterspurgt af de ældre.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt sige til fru Barfod, at efter Venstres opfattelse beder de ældre om en bedre kvalitet og om, at der skal ske noget mere på området.

Det må være sådan, at der kan etableres et marked og nogle ordninger, der gør, at man får noget mere fantasi frem og prøver at fortælle, hvad man egentlig kan tilbyde, så vi som forbrugere har en mulighed for at vælge. Det er jo ikke os som forbrugere, der skal opfinde alle produkter og vide, hvad der sker ude i den store verden, og tilbyde alle ydelser. Det kan vi ikke gøre som forbrugere, det er helt umuligt for os, så jeg deler overhovedet ikke den analyse, som Enhedslisten står for, nemlig at de ældre ikke har bedt om det.

Til fru Grete Schødt's vedrørende spørgsmålet om bureaukratiet osv.: Det er jo en engangsførelse, hvor det skal beskrives, hvad kommunerne egentlig står for, noget, som burde være